

та в цілому підвищити ефективність діяльності підприємств залізничного транспорту.

УДК 338.124.4

ШЛЯХИ ВИХОДУ ПІДПРИЄМСТВА З КРИЗОВОГО СТАНУ

Морозова Л.В., ст. викладач (АВВ МВС України)

Для формування стратегії антикризового управління підприємством необхідно визначити його здатність до адаптації, тобто, чи досягнуто стан, при якому стратегічний потенціал підприємства знаходиться поблизу кордонів адаптивності. У цьому випадку мова йде про перший рівень кризового стану - критичну ситуацію, що склалася на підприємстві. Її можна подолати за рахунок підвищення зовнішньої і внутрішньої гнучкості підприємства.

Коли, стратегічний потенціал підприємства в існуючому вигляді вичерпав можливості пристосовуватися до зростаючої нестабільності зовнішнього середовища настає другий рівень кризових явищ - власне криза. При цьому стратегічний потенціал підприємства знаходиться досить далеко від кордонів адаптивності, і може наступити фінансова неспроможність підприємства, яка найчастіше завершується банкрутством.

Катастрофічний стан підприємства настає, коли ризик втрати активів майна власників наблизився впритул до свого граничного значення.

Різні рівні кризових станів підприємства вимагають різних заходів антикризового управління. При критичному стані необхідно здійснювати зміни в сфері менеджменту, кризовий стан вимагає внесення кардинальних змін у стратегічний потенціал, катастрофічний стан - повного припинення функціонування підприємства в даній сфері економічної діяльності, зміна парадигми цієї діяльності.

Антикризове управління спрямоване на недопущення, запобігання критичним, кризовим і катастрофічним станам підприємства. Тому таке управління пропонується починати з моменту прийняття рішення про парадигму бізнесу і вибору місії підприємства з усіма подальшими діями, пов'язаними зі стратегічним і тактичним управлінням підприємством. Воно включає в себе, зокрема, заходи щодо санації підприємства, виведення його з кризових ситуацій, тобто робиться акцент на збереження підприємства, його майнового комплексу як діючого. Це стає можливим, коли на підприємстві будуть налагоджені грошові потоки, пов'язані з стабільним випуском і продажами

конкурентоспроможної продукції при зниженні постійних і змінних операційних витрат. Таке твердження припускає на практиці необхідність складання та реалізації бізнес-плану фінансового оздоровлення підприємства, який базувався би на освоєнні відповідних товарних і процесових новацій та здійснення комплексу фінансування антикризових інвестиційних проектів.

Таким чином, шляхами виходу підприємства з кризового стану є необхідність пропозиції теоретичних основ обґрунтування інвестиційних та фінансових проектів в умовах ризику, що дозволить з'ясувати особливості ситуацій ризику, які виникають при обґрунтуванні різних видів інвестиційних проектів, зрозуміти специфіку основних факторів ризику, що визначають можливі відхилення майбутніх результатів інвестиційних дій інвесторів та основні шляхи управління ризиком в економічних умовах.

УДК 330.341.1:656.2

ВПЛИВ АКЦІОНУВАННЯ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ НА ЙОГО ІННОВАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Назаренко І.Л., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Україна активно включається у світові суспільно-економічні процеси: приєдналася до Світової організації торгівлі, стратегічною метою визнано отримання асоційованого членства у Європейському Союзі. Як зазначено у Транспортній стратегії України на період до 2020 року, транспорт має розвиватися випереджаючими темпами з метою сприяння швидкому економічному та соціальному розвитку країни та її участі у міжнародному поділі праці.

Згідно з Концепцією стратегічного розвитку залізничного транспорту держав-учасників СНГ до 2020 року, основними напрямками співробітництва є розвиток МТК; розвиток швидкісного та організація високошвидкісного пасажирського сполучення на залізницях Співтовариства; удосконалення системи управління перевізним процесом; розвиток інформаційних технологій тощо.

Необхідно відмітити, що в діючій Стратегії розвитку залізничного транспорту на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2009 р. N 1555-р, вказані певні напрямки розвитку, які неможливо реалізувати без впровадження інновацій: технічне переоснащення об'єктів інфраструктури залізниць, забезпечення залізниць рухомим складом вітчизняного виробництва, здатним істотно підвищити техніко-технологічні показники; удосконалення технології організації